

Je po práci

Vladimír Mišík

Řek: Jsem ztahanej
A hladovej
Dřel jsem jako kůň
Holt už jsem takovej
Nos, mámo, na stůl
Snad mně zvýšej plat
Nejsem žádnéj spiřar
Už je to tak

Řekla: Co to meleš
Komu blbneš hlavu
Kdy ty jseš doma
Jseš pořád někde v tahu
Děti už tě neznaj
A já mám všeho dost
Nepřines jsi uhlí
Dřepíš tu jak host

Nos, mámo, na stůl
Mám děsnej hlad
Z tvejch divnejch řečí
Leze na mě chlad
Prokristapána
Co jsem ti udělal
Všechno jsem dal do baráku
Co jsem kdy vydělal

Řekla ha ha
Hy, hu, ha, ha...
Takovýhle nesmysly
To je odvaha
Nos má jako rajče
A ještě by rád lhal
Pán tvorstva rozkazuje
Čert aby tě vzal

Nos, mámo, na stůl!
Mám děsnej hlad
Jestlai to hned nebude
Nepřej si mě pak

Řekla: Ty vobludo
Co to na mě zkoušíš
Táhni mi z domu
Bramborák si nezasloužíš